

Sygn. akt II Ca 1511/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia SO Elżbieta Sobolewska – Hajbert
Sędziowie:	Sędzia SO Dorota Stawicka – Moryc
	Sędzia SR del. Małgorzata Dasiewicz-Kowalczyk (spr)
Protokolant:	Elżbieta Biała

po rozpoznaniu w dniu 20 stycznia 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa D. J.

przeciwko A. J.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu

z dnia 11 czerwca 2014 r.

sygn. akt XI C 705/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego A. J. na rzecz powódki D. J. 3628,82 zł (trzy tysiące sześćset dwadzieścia osiem złotych osiemdziesiąt dwa grosze) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.378,82 zł od dnia 7 lutego 2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 250 zł od dnia 12 grudnia 2012 r. do dnia zapłaty i w pozostałym zakresie powództwo oddala oraz zasądza od pozwanego na rzecz powódki 182 zł zwrotu kosztów postępowania;

II. oddala apelację w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami postępowania apelacyjnego od których uiszczenia powódka była zwolniona i obciąża nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ca 1511/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 11 czerwca 2014r. Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Fabrycznej we Wrocławiu oddalił powództwo D. J. przeciwko A. J. o zapłatę.

Rozstrzygnięcie swoje Sąd I instancji wydał w oparciu o następujące ustalenia faktyczne:

W dniu 3 czerwca 1994 r. w formie aktu notarialnego sporządzona została umowa darowizny, na mocy której D. J. i A. J. darowali swojemu synowi S. J. nieruchomości położoną w miejscowości W., gmina P., o obszarze 7 ha 2100 m², zabudowaną domem mieszkalnym, stodołą, chlewem i dwoma garażami, która to nieruchomość objęta jest księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach. Przedmiotowa nieruchomość obejmuje m.in. podpiwniczony parterowy dom z poddaszem, który składa się z trzech pokoi, kuchni oraz łazienki. W powyższym akcie notarialnym S. J. ustanowił na rzecz powódki D. J. i jej męża A. J. nieodpłatną dożywotnią służebność osobistą – służebność mieszkania, polegającą na prawie korzystania z jednego pokoju i kuchni od strony północnej wraz z używalnością wspólnej łazienki w powyższym domu mieszkalnym posadowionym na nieruchomości objętej umową darowizny.

Po śmierci syna powódki D. J. – S. J. w dniu 28 kwietnia 2008 r., właścicielem nieruchomości obciążonej służebnością mieszkania, w wyniku nabycia spadku stał się syn S. J. i wnuk D. J. – małoletni A. J., którego przedstawicielem ustawowym jest matka – E. J.. Za życia S. J.D.J. swobodnie korzystała ze wszystkich pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych znajdujących się na nieruchomości stanowiącej przedmiot umowy darowizny z dnia 3 czerwca 1994r. Po śmierci S. J. jego matka – D. J. i przedstawicielka ustawowa małoletniego A. J. popadły w konflikt wynikający z faktu uzyskania przez małoletniego pozwanego prawa własności do nieruchomości objętej umową darowizny z dnia 3 czerwca 1994r. Konflikt ten z upływem czasu narastał i dawał asumpt do wielu postępowań cywilnych i karnych. Konflikt ten i stan zdrowia D. J. spowodował, że powódka D. J. wyprowadziła się we wrześniu 2008r. z nieruchomości położonej w miejscowości (...), gmina P. i zamieszkała razem z córką D. J. w jej mieszkaniu położonym przy ul. (...) w S..

Od 2010r. w domu mieszkalnym położonym w miejscowości (...), gmina P., w tym w pomieszczeniach objętych służebnością mieszkania nie działało centralne ogrzewanie oraz nie było bieżącej wody.

Wyrokiem z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt. I C 46/10 Sąd Rejonowy w Suwałkach nakazał pozwanemu A. J., aby przywrócił stan zgodny z prawem wykonywania służebności osobistej przysługującej powódce D. J. na podstawie umowy z dnia 3 czerwca 1994 r. sporządzonej przez notariusza K. J. za numerem Rep. (...), a polegającej na prawie korzystania z jednego pokoju i kuchni od strony północnej wraz z używalnością wspólnej łazienki w domu mieszkalnym posadowionym na nieruchomości położonej w W. gmina P., objętej księgą wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach poprzez zapewnienie źródła ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą szczegółowo powyżej opisaną oraz zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością osobistą szczegółowo wyżej opisaną, oddalając pozostałe żądania powódki. Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka D. J., którą to apelację oddalił Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 21 września 2011r. w sprawie o sygn. akt. II Ca 195/11

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Suwałkach w sprawie o sygn. akt I Co 2199/11 wezwał dłużnika A. J., aby przywrócił stan zgodny z prawem wykonywania służebności osobistej przysługującej wierzycielce D. J. na mocy umowy z dnia 3 czerwca 1994 r. poprzez zapewnienie ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą i zapewnieniu dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 7 marca 2011 r., sygn. akt I C 46/10 w terminie 14 dni pod rygorem umocowania wierzyciela do wykonania w/w czynności na koszt dłużnika.

W latach 2009-2012 prowadzone były także inne postępowania z udziałem stron niniejszej sprawy tj. D. J. i A. J. m.in. o ochronę własności oraz o zapłatę. Postępowania te związane były z nieruchomością położoną w miejscowości (...), gmina P..

W dniu 12 grudnia 2011 r. na polecenie E. J. przeprowadzona została kontrola pompy wodnej i całej instalacji doprowadzającej wodę do nieruchomości położonej w miejscowości (...), gmina P.. W wyniku kontroli dokonanej przez M. B., prowadzącego w S. działalność gospodarczą pod nazwą(...) nie stwierdzono usterek wymagających naprawy.

W dniu 12 grudnia 2011 r. na polecenie E. J. przeprowadzony został przegląd pieca CO i całej instalacji grzewczej nieruchomości położonej w miejscowości (...), gmina P.. W wyniku kontroli dokonanej przez M. B., prowadzącego w S. działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...).O. stwierdzono prawidłowość i sprawność całej instalacji układu. M. B. stwierdził, że piec pracuje zgodnie z przeznaczeniem, a układ grzewczy jest szczelny co powoduje, że urządzenie nie wymaga naprawy.

W grudniu 2011 r. przedstawiciel ustawowy małoletniego pozwanego – E. J. wstawiła do pokoju objętego służebnością elektryczny grzejnik olejowy.

Pismem z dnia 9 stycznia 2012r., doręczonym w dniu 13 stycznia 2012r., D. J. poinformowała E. J., że z uwagi na bezskuteczny upływ 14 dni od uprawomocnienia się postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 12 grudnia 2011r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 2199/11 oraz sądowe umocowanie w tym postanowieniu przystępuje do wykonania postanowienia, tj. wynajmie firmę, która zajmie się zakupem, instalacją i naprawą urządzeń niezbędnych do zapewnienia ciepła i bieżącej wody w mieszkaniu objętym służebnością. D. J. poinformowała jednocześnie, że poniesionym kosztami obciążą E. J..

Pismem z dnia 14 stycznia 2012 r. E. J. poinformowała D. J., że nie ma ona żadnego umocowania i prawa podejmować jakichkolwiek czynności, o których jest mowa w piśmie powódki z dnia 9 stycznia 2012r. E. J. wskazała również, że naruszenie własności jej syna przez jakiegokolwiek formy naprawy skutkować będzie wezwaniem policji.

W dniu 25 stycznia 2012r. D. J. zleciła firmie (...) w S. przeprowadzenie prac przy instalacji grzewczej i wodnej w nieruchomości położonej w miejscowości (...), gmina P., celem zapewnienia działania centralnego ogrzewania w pokoju objętym służebnością osobistą i zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością osobistą. Przed przystąpieniem do prac wspólnicy powyższej spółki (...) najpierw przyjechali do nieruchomości położonej w miejscowości (...) w celu ustalenia zakresu prowadzonych prac oraz ustalenia stanu instalacji centralnego ogrzewania i instalacji wodnej. W ramach zleconych prac dokonano wymiany pompy wodnej z silnikiem 3 fazowym na pompę (...) z silnikiem 1 fazowym oraz naprawiano instalację wodną i centralnego ogrzewania w pomieszczeniach objętych służebnością i w piwnicy. Między innymi zostały wymienione rury kanalizacyjne spod wanny, zawory, wstawione zostały kolanka, odcięto niektóre rury centralnego ogrzewania, które były uszkodzone i w ich miejsce zostały wstawione nowe rury, przy czym uszkodzone rury które były w ścianach nie wymieniano lecz zamiast nich dano rury na zewnętrznej stronie ścian. Ponadto nowe rury centralnego ogrzewania zostały wypełnione ergolitem służącym ochronie instalacji przez zamrażaniem. Powyższe prace zostały wykonane w sobotę. Za wykonane prace D. J. zapłaciła kwotę 3 378,82 zł.

Pismem z dnia 30 stycznia 2012 r. D. J. wysłała do E. J. ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 3 378,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami w terminie 3 dni od doręczenia tego wezwania. W piśmie tym powódka podała, że wynajęła firmę, która dokonała, ze względu na nie wykonanie czynności wskazanych w postanowieniu Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 12 grudnia 2011r., sygn. akt I Co 2199/11 oraz umocowanie powódki do dokonania czynności wymienionych w tym postanowieniu, niezbędnych czynności do zapewnienia źródła ciepła i dostawy bieżącej wody do służebności osobistej poprzez zakupienie i zainstalowanie pompy wodnej, naprawienie instalacji wodnej i CO. Powyższa kwota nie została uiszczona przez przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego.

Po dokonaniu rozruchu centralnego ogrzewania okazało się, że ze ściany leje się woda. Ponadto wystąpiły niewielkie przecieki na filtrze centralnego ogrzewania i zaworach wodnych przy bojlerze. W związku z tym powódka zleciła firmie (...) w S. prace związane z ujawnionymi przeciekami. Prace te zostały wykonane po tygodniu licząc od wykonania poprzednich prac i zostały wykonane w kolejną sobotę. W ramach tych prac wymieniono zawory kulowe, założono nypel, filtr siatkowy i odpowicznik automatyczny. Za wykonane prace D. J. zapłaciła kwotę 250 zł. Przedmiotowa kwota nie została uiszczona przez przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego.

Wspólnicy firmy (...) w S. – J. M. i R. R. najpierw na zlecenie powódki pojechali do nieruchomości położonej w (...) w celu ustalenia zakresu prowadzonych prac oraz sprawdzenia, które urządzenia są uszkodzone. Stwierdzono rozmrożenie instalacji cieplnej oraz uszkodzenie pompy wodnej.

W wyniku przeprowadzonych prac założono nowe rury centralnego ogrzewania od pieca centralnego znajdującego się w piwnicy do grzejników znajdujących się w pokoju objętym służebnością. Prace przeprowadzone zostały wyłącznie w części nieruchomości objętej służebnością. Do nowej instalacji centralnego ogrzewania napszczono niezamarzający płyn tj. ergolit mający na celu zabezpieczenie instalacji. Wymieniono również uszkodzone rury kanalizacyjne. Natomiast w wyniku prac związanych z instalacją wodną wymieniona została pompa wodna oraz założono nowe rury doprowadzające wodę od hydroforu do zbiornika ciepłej wody, a następnie do łazienki i kuchni. Przedmiotowe prace wykonywane były w odstępach, najpierw w jedną sobotę, a zakończono za tydzień, w następną sobotę.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2014r. Prokuratura Rejonowa w Suwałkach odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie usiłowania oszustwa poprzez zawyżenie przez J. M. i R. R. z (...) w S. o kwotę 250 zł wartości prac związanych z naprawą instalacji wodnej i centralnego ogrzewania w domu w miejscowości (...) gmina P..

W nieruchomości położonej w (...), gmina P. powódka D. J. przebywa w służebnych pomieszczeniach od piątku do poniedziałku, a przeważnie w soboty i niedziele oraz przebywa tam w święta i w czasie urlopów córki D. J.. W pozostałym okresie powódka nie przebywa w przedmiotowej nieruchomości, gdyż mieszka u córki D. J. przy ul. (...) w S..

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy uznał powództwo za nieuzasadnione.

Sąd I instancji wskazał, iż z okoliczności podniesionych przez powódkę w treści pozwu wynika, iż pierwotnie opierała swoje żądanie na art. 1049 k.p.c. Następnie w wyniku rozszerzenia podstawy faktycznej powódka oparła swoje żądanie także na art. 480 § 3 k.c. Wobec powyższego rozstrzygnięcie Sądu musiało zostać poprzedzone wnikliwą analizą obu powołanych przepisów.

Bezsporna w niniejszej sprawie była okoliczność, że powódce przysługuje służebność mieszkania w domu mieszkalnym położonym w miejscowości (...) gmina P., objęta księgą wieczystą nr (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach, która to służebność polega na prawie korzystania z jednego pokoju i kuchni od strony północnej wraz z używalnością wspólnej łazienki. Bezsporne było jak wskazał Sąd Rejonowy, że pozwany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 7 marca 2011r.- sygn. akt I C 46/10 do zapewnienia źródła ciepła w pokoju zajmowanym przez powódkę, a także zapewnienia dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni, objętych służebnością osobistą. Nie budziło również wątpliwości, że pozwany nie uregulował należności związanych z przeprowadzonymi przez powódkę pracami dotyczącymi instalacji wodnej i CO, zwrotu których to należności dochodziła powódka w niniejszym postępowaniu.

Sąd I instancji zważył, iż przymusowa egzekucja świadczeń zastępowalnych w ramach art. 1049 k.p.c., jest postępowaniem dwuetapowym. Sąd Rejonowy w Suwałkach w sprawie o sygn. akt I Co 2199/11 wydał w dniu 12 grudnia 2011 r. postanowienie w którym wezwano dłużnika do przywrócenia stanu zgodnego z prawem wykonywania służebności osobistej przysługującej wierzycielce D. J. na podstawie umowy z dnia 3 czerwca 1994 r. sporządzonej przez notariusza K. J. za numerem Rep. A (...), a polegającej na prawie korzystania z jednego pokoju i kuchni od strony północnej wraz z używalnością wspólnej łazienki w domu mieszkalnym posadowionym na nieruchomości położonej

w W. gmina P., objętej księgą wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach, poprzez: zapewnienie źródła ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą szczegółowo powyżej opisaną oraz zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością osobistą szczegółowo powyżej opisaną zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 7 marca 2011r., sygn. akt I C 46/10 - w terminie 14 dni pod rygorem umocowania wierzyciela do wykonania w/w czynności na koszt dłużnika. Jednakże w sprawie tej, jak zważył Sąd Rejonowy, nie zostało wydane postanowienie, na mocy którego wierzycielka umocowana by została do dokonania powyższych czynności na koszt dłużnika po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu. Sąd nie przeprowadził postępowania w przedmiocie, czy nakazane czynności zostały przez dłużnika wykonane, a w konsekwencji nie wydał postanowienia o umocowaniu wierzycielki do dokonania żądanych czynności na koszt dłużnika.

W tym stanie rzeczy, Sąd Rejonowy uznał, że wbrew twierdzeniom powódki przytoczone przez nią okoliczności faktyczne w pozwie nie uzasadniają zasądzenia żądanych przez nią kwot, ponieważ powódka samowolnie, bez umocowania przeprowadziła prace dotyczące instalacji CO i wodnej w domu położonym w miejscowości (...), gmina P., co do części którego przysługuje jej służebność osobista.

Powódka przeprowadzając prace, mające na celu umożliwienie korzystania z centralnego ogrzewania i dostępu do bieżącej wody działała w istocie bez sądowego upoważnienia. Podjęte przez powódkę w tej sytuacji czynności należy uznać za przedwczesne. W ocenie Sądu, treść postanowienia Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 12 grudnia 2011r. wydanego w sprawie o sygn. akt I Co 2199/11 nie budzi wątpliwości i jasno z niego wynika, że dopiero po bezskutecznym upływie wyznaczonego w nim terminu powódka (wierzycielka) mogła zostać przez Sąd umocowana do wykonania wymienionych w tym postanowieniu czynności na koszt pozwanego (dłużnika). Podjęcie zatem przez powódkę czynności wymienionych w powyższym postanowieniu bez sądowego umocowania powoduje, że powódka ponosi finansowe ryzyko ich wykonania. Powódka zlecając wykonanie przedmiotowych prac miała świadomość, że do ich wykonania nie jest umocowana, o czym świadczy pismo przedstawiciela ustawowego małoletniego pozwanego z dnia 14 stycznia 2012r., dołączone do pozwu, w którym powódka jest informowana o nieposiadaniu umocowania do dokonania czynności których wykonanie zamierzała zlecić profesjonalnej firmie.

W związku z rozszerzeniem podstawy faktycznej żądania powódki w toku postępowania, jak zważył Sąd Rejonowy, obowiązkiem Sądu było również ustalenie, czy w niniejszej sprawie zastosowanie znajdzie przepis art. 480 § 3 k.c., dopuszczający w szczególnych sytuacjach podjęcie działań przez wierzyciela, do których zobowiązany jest dłużnik bez upoważnienia sądu. Zgodnie bowiem z treścią powołanej regulacji w wypadkach nagłych wierzyciel może, zachowując roszczenie o naprawienie szkody, wykonać bez upoważnienia sądu czynność na koszt dłużnika lub usunąć na jego koszt to, co dłużnik wbrew zobowiązaniu uczynił. W ocenie Sądu ustalony w niniejszej sprawie stan faktyczny nie uzasadniał zastosowania regulacji art. 480 § 3 k.c. Korzystanie z tej formy samopomocy znajduje podstawę jedynie w sytuacjach wyjątkowych. Wykonanie przez powódkę naprawy instalacji CO i wodnej nie było następstwem sytuacji, w ocenie Sądu Rejonowego, którą można by uznać za „wypadek nagły”. Zgodnie z zasadą ciężaru dowodu, wyrażoną w art. 6 k.c., to na powódce spoczywał obowiązek udowodnienia w toku sprawy, iż podjęte czynności mieściły się w pojęciu „nagłych wypadków”. Mimo powyższego, powódka nie udowodniła, by zaszły jakieś szczególne okoliczności, wymagające podjęcia natychmiastowych prac przy instalacji cieplnej czy wodnej, których niewykonanie mogłoby skutkować zagrożeniem życia lub zniszczeniem mienia. W ocenie Sądu zatem powódka D. J. nie udowodniła, że podjęte działania charakteryzowały się nagłością.

Podkreślił nadto Sąd Rejonowy, że w wyroku z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt. I C 46/10 Sąd Rejonowy w Suwałkach nakazał pozwanemu A. J., aby zapewnił źródło ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą bez sprecyzowania sposobu, w jaki ciepło to miało być zapewnione. W powołanym orzeczeniu Sąd nie wskazał jednak, czy zapewnienie ciepła miało polegać na prawidłowym działaniu centralnego ogrzewania czy w też miało następować w inny sposób. W związku z tym uznać należy, że forma zapewniania ciepła była dowolna, a zatem umieszczenie w pokoju objętym służebnością elektrycznego grzejnika olejowego również mieściło się w tym zakresie.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła powódka zaskarżając wyrok Sądu Rejonowego w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie

sprawy do ponownego rozpoznania. Powódka wniosła o przyjęcie nowych faktów i dowodów w sprawie, zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu za obydwie instancje wg norm przepisanych.

W apelacji powódka zarzuciła:

1. naruszenie prawa procesowego przez nieprawidłowe ustalenie podstawy prawnej roszczenia w oparciu o art. 1049§1 kpc,
2. naruszenie prawa materialnego poprzez niezastosowanie art. 471 kc i współistniejących przepisów prawa związanych z roszczeniem wierzyciela o zapłatę w postępowaniu poza egzekucyjnym za wykonanie czynności zastępczej nakazanej dłużnikowi wyrokiem sądu i uznanie powództwa za bezzasadne,
3. naruszenie prawa materialnego poprzez złą subsumcję, w szczególności nieprawidłowe dopasowanie stanu faktycznego danej sprawy do przepisów kodeksu cywilnego w szczególności do art. 480§3 kc,
4. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść wyroku poprzez oparcie orzeczenia na wybiórczych dowodach zgłaszanych jedynie przez pozwaną, dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób dowolny z pominięciem większości materiału dowodowego zgłaszanego przez pełnomocnika powódki i tym samym błędnie ustalonym stanie faktycznym przyjętym za podstawę orzeczenia i mającym wpływ na jego treść,
5. niezgodność ustaleń faktycznych sądu z materiałem dowodowym zebrany w sprawie, w szczególności poprzez ustalenie, że powód nie udowodnił podstawy faktycznej swojego roszczenia,
6. sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego szczególnie z treścią wcześniejszych prawomocnych orzeczeń sądu, które zostały wydane na podstawie ustalonych faktów i niepodważalnych dowodów.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniosł o jej oddalenie oraz zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego wg norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd II instancji mając nie tylko uprawnienie, ale wręcz obowiązek rozważenia na nowo całego zebranego w sprawie materiału dokonał jego własnej, samodzielnej i swobodnej oceny - w tym oceny zgromadzonych dowodów - w następstwie, czego uznał, iż Sąd I instancji dokonał błędnej oceny w przedmiocie żądania, z którym wystąpiła powódka. Sąd ten, o ile poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy przyjął za własne, to jednak dokonał błędnej oceny prawnej wywiedzionego przez powódkę żądania, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku wymagającego zmiany i odmiennego rozstrzygnięcia, co do istoty sprawy.

Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanego kwoty 3 628,82 zł wraz z ustawowymi odsetkami. Żądanie to wbrew ocenie Sądu Rejonowego zasługiwało na uwzględnienie.

Wskazać trzeba, iż wyrokiem z dnia 7 marca 2011 r. (sygn. akt. I C 46/10) Sąd Rejonowy w Suwałkach nakazał pozwanemu A. J., aby przywrócił stan zgodnego z prawem wykonywania służebności osobistej przysługującej powódce D. J. na podstawie umowy z dnia 3 czerwca 1994 r. sporządzonej przez notariusza K. J. za numerem Rep. A (...), a polegającej na prawie korzystania z jednego pokoju i kuchni od strony północnej wraz z używalnością wspólnej łazienki w domu mieszkalnym posadowionym na nieruchomości położonej w W. gmina P., objętej księgą wieczystą (...) prowadzoną przez Sąd Rejonowy w Suwałkach poprzez zapewnienie źródła ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą szczegółowo powyżej opisaną oraz zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością osobistą szczegółowo wyżej opisaną. W dniu 27 września 2011r. wyrok powyższy opatrzony został klauzulą wykonalności.

Utrudnienia po stronie powódki przy wykonywaniu uprawnień z tytułu służebności mieszkania w postaci braku bieżącej wody oraz braku ogrzewania zostały zatem stwierdzone przez Sąd Okręgowy w Suwałkach w sprawie IC 46/10. W postępowaniu tym zostały poczynione jednoznaczne ustalenia w tym zakresie, co istotne, nie tylko niekwestionowane ale wręcz przyznane przez pozwanego (jego przedstawicielkę ustawową), skutkując tym samym powyższym rozstrzygnięciem. Za zupełnie zatem bezzasadne, uznał Sąd II instancji, wywody pozwanego w niniejszym postępowaniu o rzekomym działaniu tak systemu ogrzewania jak i instalacji wodnej. Kwestia była już bowiem przedmiotem oceny Sądu i została prawomocnie rozstrzygnięta. Pozwany nie wykazał zaś, iż po wydaniu powyższego wyroku doszło w istocie do naprawy zarówno instalacji wodnej jak i systemu ogrzewania, bądź by powódce zgodnie z wydanym wyrokiem – na skutek działań pozwanego - zapewniono źródło ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą oraz dostawę bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością. Z przepisu art. 6 k.c. wynika ogólna reguła, iż ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W związku z tym w doktrynie przyjmuje się następujące reguły odnoszące się do rozkładu ciężaru dowodu: a) faktów, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie (tworzących prawo podmiotowe) powinien w zasadzie dowieść powód; dowodzi on również fakty uzasadniające jego odpowiedź na zarzuty pozwanego; pozwany dowodzi fakty uzasadniające jego zarzuty przeciwko roszczeniu powoda; b) faktów tamujących oraz niweczących powinien dowieść przeciwnik tej strony, która występuje z roszczeniem, czyli z zasady - pozwany (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 kwietnia 2003 r., II CKN 1409/00, OSNC 2004, nr 7-8, poz. 113; wyrok SN z 2004.10.13 III CK 41/04 LEX nr 182092). Wynika z tego, iż na powódce spoczywał ciężar dowodu tj. wykazanie okoliczności świadczących o zasadności dochodzonego roszczenia – czemu w ocenie Sądu Okręgowego podołała tak co do zasady jak i wysokości. Rzeczą natomiast pozwanego było udowodnienie okoliczności roszczenie powódki tamujących, czemu jednakże nie uczynił zadość.

Stanowisko pozwanego ograniczyło się jedynie do stwierdzenia, iż w dniu 12 grudnia 2011 r. został dokonany przegląd instalacji CO i wodno-kanalizacyjnej w domu w (...) przez osobę do tego uprawnioną – M. B., który stwierdził sprawność obydwu instalacji i brak podstaw do ich napraw. Co istotne, pozwany nie wnosił o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka M. B.. Same zaś oświadczenia M. B. o rzekomej sprawności systemów tak wodnego jak i grzewczego, uznać należy za niewystarczające i mało wiarygodne. Trudno bowiem w świetle braku wykazania jakichkolwiek napraw uznać sprawność wskazanych systemów, przy bezspornej ich awarii w świetle wyroku Sądu Okręgowego w Suwałkach w sprawie IC 46/10. Ponadto, skoro jak wywodził pozwany, w nieruchomości objętej służebnością osobistą, działał system grzewczy w grudniu 2011r., to zupełnie niezrozumiałym było ustawienie w styczniu 2012r. piecyka elektrycznego w pokoju z którego korzysta powódka, co potwierdziła matka pozwanego w piśmie z 18 stycznia 2012r do powódki. W ocenie Sądu II instancji twierdzenia zatem pozwanego były zatem nie tylko niczym niepoparte ale stały wręcz w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym.

Potwierdzeniem braku realizacji powołanego na wstępie wyroku z 7 marca 2011r., było postanowienie Sądu Rejonowego w Suwałkach z 12 grudnia 2011r. (sygn. akt ICo 2199/11), w którym, Sąd wezwał dłużnika A. J., aby przywrócił stan zgodny z prawem wykonywania służebności osobistej przysługującej wierzycielce D. J. na mocy umowy z dnia 3 czerwca 1994 r. poprzez zapewnienie ciepła w pokoju objętym służebnością osobistą i zapewnieniu dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni zgodnie z prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 7 marca 2011 r., sygn. akt I C 46/10 w terminie 14 dni pod rygorem umocowania wierzyciela do wykonania w/ w czynności na koszt dłużnika.

Powyższe orzeczenie było następstwem złożonego przez powódkę D. J. wniosku zgodnie z art. 1049 §1 kpc. Przepis ten stanowi, iż jeżeli w samym tytule egzekucyjnym nie postanowiono, że w razie niewykonania przez dłużnika w wyznaczonym terminie czynności, którą może wykonać także inna osoba, wierzyciel będzie umocowany do wykonania tej czynności na koszt dłużnika - sąd, w którego okręgu czynność ma być wykonana, na wniosek wierzyciela wezwie dłużnika do jej wykonania w wyznaczonym terminie, a po bezskutecznym upływie terminu udzieli wierzycielowi umocowania do wykonania czynności na koszt dłużnika. Na żądanie wierzyciela sąd przyzna mu sumę potrzebną do wykonania czynności. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.

Upoważnienie do zastępczego wykonania czynności na koszt dłużnika wierzyciel może uzyskać bądź w postępowaniu rozpoznawczym (art. 480 k.c.), bądź też w postępowaniu egzekucyjnym (art. 1049 § 1 k.p.c.), a w obu tych przypadkach orzeczenie sądu stanowić będzie umocowanie wierzyciela do wykonania czynności na koszt dłużnika.

W ocenie Sądu Okręgowego, powódka dokonała wyboru sposobu uzyskania powołanego upoważnienia, wskazując jasno przepis art. 1049§1 kpc i składając wniosek w ramach postępowania egzekucyjnego a nie rozpoznawczego. Powódka posiadała już przecież tytuł wykonawczy nakazujący dłużnikowi wykonanie określonych czynności (wyrok Sądu Rejonowego w Suwałkach z 7 marca 2011r. IC 46/10), dla którego realizacji kodeks postępowania przewidział szczególny tryb określony w art. 1049 kpc. Co za tym idzie, brak było w ogóle podstaw do odwoływania się do regulacji art. 480 kc, jak uczynił to Sąd Rejonowy i czynienia rozważań w tym zakresie, skoro przepis ten w stanie faktycznym sprawy zastosowania nie znalazł. Zbędnym tym samym było szczegółowe odnoszenie się przez Sąd Okręgowy do przyjętego w tym zakresie stanowiska Sądu I instancji, skoro nie miało to żadnego wpływu na ostateczne rozstrzygnięcie.

Przepisy regulujące postępowanie egzekucyjne zapewnić mają faktyczną realizację obowiązków nałożonych na dłużników prawomocnymi orzeczeniami sądu. Temu celowi służy unormowanie art. 1049 k.p.c., dotyczące egzekucji sądowej czynności tzw. zastępowalnych w przypadku braku realizacji przez dłużnika nałożonych prawomocnym wyrokiem obowiązków. Wspomniany sposób egzekucji obejmuje w zasadzie dwa stadia: 1) wezwanie dłużnika przez organ egzekucyjny (sąd) do wykonania czynności w oznaczonym terminie i 2) umocowanie wierzyciela do wykonania czynności na koszt dłużnika i przyznanie wierzycielowi, gdy zażąda, potrzebnej na ten cel kwoty. Umocowanie wierzyciela do zastępczego wykonania czynności na koszt dłużnika i przyznanie potrzebnej kwoty może nastąpić dopiero po bezczynności dłużnika. Prowadząc zatem egzekucję w trybie art. 1049 § 1 k.p.c., sąd wydaje najpierw postanowienie w zakresie stadium ad 1) i dopiero po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego dłużnikowi - następnie postanowienie w zakresie stadium ad 2). W sprawie wyżej wymienionej wierzycielka wniosła we wniosku tak o zobowiązanie pozwanego do zapewnienia źródła ciepła w pokoju i dostawy wody do kuchni i łazienki objętych służebnością oraz o umocowanie wierzycielki do dokonanie powyższych czynności na koszt dłużnika po bezskutecznym upływie terminu.

Bezspornym było w niniejszej sprawie, iż skutek złożonego przez powódkę wniosku w trybie art. 1049 kpc, zrealizowane zostało jedynie pierwsze stadium, to jest Sąd wezwał pozwanego do wykonania czynności w oznaczonym terminie. Drugie stadium tj. umocowanie wierzyciela do wykonania czynności na koszt dłużnika nie nastąpiło, bowiem powódka nie zawiadomiła w istocie Sądu o tym, że pozwany nakazanej mu czynności nie wykonał, gdyż, jak wywodziła, o takiej konieczności Sąd jej nie pouczył i była przekonana, że wydane już postanowienie w razie braku jego wykonania przez pozwanego stanowić będzie umocowanie do zastępczego wykonania przez wierzycielkę.

Powódka zatem, mimo braku upoważnienia Sądu, przystąpiła sama do wykonania nakazanych pozwanemu czynności, zlecając w dniu 25 stycznia 2012r. firmie (...) w S. przeprowadzenie prac przy instalacji grzewczej i wodnej w nieruchomości położonej w miejscowości (...), gmina P., celem zapewnienia działania centralnego ogrzewania w pokoju objętym służebnością osobistą i zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni objętych służebnością osobistą. Za wykonane prace powódka zapłaciła łącznie 3.628,82 zł., której to zwrotu dochodzi od pozwanego w przedmiotowym postępowaniu. Żądanie to w ocenie Sądu Okręgowego uznać należało za zasadne tak co do zasady jak i co do wysokości.

W pierwszym rzędzie wskazuje Sąd II instancji, iż nieuprawnionym było stanowisko Sądu Rejonowego, iż niezrealizowanie wszystkich stadiów przewidzianych przepisem art. 1049 kpc pozbawiało powódkę prawa domagania się zwrotu kosztów wykonania zastępczego. Sam fakt, iż powódka nie uzyskała upoważnienia Sądu w trybie art. 1049 kpc nie oznacza, iż nie może dochodzić zwrotu poniesionych kosztów poza postępowaniem egzekucyjnym a zatem w procesie. Powódka w postępowaniu egzekucyjnym w dużo łatwiejszy i szybszy sposób uzyskałaby zaspokojenie swoich roszczeń, domagając się upoważnienia do zastępczego wykonania prac oraz przyznania jej odpowiedniej sumy od dłużnika przedkładając faktury czy rachunki potwierdzające wysokość poniesionych kosztów. Jeśli jednak wierzyciel wykonał czynności własnym kosztem przed uzyskaniem upoważnienia do jej wykonania, to jednak , nie

pozbawia go możliwości żądania zwrotu wydatków poniesionych na zastępcze wykonanie, a powoduje, iż będzie musiał dochodzić ich w odrębnym procesie. (Zdzisław Świeboda Komentarz do Kodeksu postępowania cywilnego, Część druga, Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, Wydanie 2, Wydawnictwo Prawnicze Warszawa 2001r., str.429).

Wskazuje tu nadto Sąd Okręgowy, iż przyjęcie argumentacji Sądu Rejonowego skutkowałoby niewątpliwie pokrzywdzeniem wierzyciela, wobec braku możliwości realizacji swoich uprawnień przez powódkę. Wyrokiem z dnia 28 marca 2012r. Sąd Rejonowy w Suwałkach (IC 6/12) pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 7 marca 2011 wydanego w sprawie IC 46/10 na tej podstawie, iż po wydaniu orzeczenia nastąpiło zdarzenie powodujące wygaśnięcie całości zobowiązania, gdyż obowiązki wynikające z powyższego orzeczenia zostały wykonane nie przez dłużnika lecz przez samego wierzyciela **poza** postępowaniem egzekucyjnym. Potwierdza to tym samym bezzasadność wywodów pozwanego w niniejszej sprawie, jakoby to jego działania doprowadziły do naprawienia systemu ogrzewania i wodnego, a tym samym realizacji obowiązków nałożonych wyrokiem z 7 marca 2011r.

Dodać tu też trzeba, iż wbrew ocenie Sądu I instancji nie można było uznać, iż dostarczenie powódce przez pozwanego elektrycznego piecyka, zrealizowało nałożony wyrokiem z dnia 7 marca 2011r. (IC 46/10) obowiązek zapewnienia źródła ciepła powódce w pokoju objętym służebnością. Sąd Rejonowy w Suwałkach w powyższym wyroku nie sprecyzował jakiego rodzaju ma to być źródło ciepła. Wskazać tu jednak trzeba, iż jednym z korelatów nieodpłatnej służebności mieszkania jest obowiązek zapewnienia uprawnionemu do służebności źródła ogrzewania oraz dostępu do wody, z uwzględnieniem jednak zarówno możliwości gospodarczych, życiowych i finansowych, tak zobowiązanego z tytułu służebności, jak i uprawnionego. Wedle art. 298 kc zakres służebności osobistej i sposób jej wykonywania oznacza się, w braku innych danych, według osobistych potrzeb uprawnionego z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego i zwyczajów miejscowych. Ratio legis tego unormowania wynika z alimentacyjnej funkcji służebności osobistej. Ustawa wysuwa na plan pierwszy osobiste potrzeby uprawnionego. Kryterium dodatkowym są zasady współżycia społecznego i zwyczaje miejscowe. Te klauzule generalne pozwalają na kształtowanie treści uprawnień w sposób umiarkowany i rozsądny, bez zbędnych uciążliwości dla właściciela nieruchomości obciążonej i zależnie od okoliczności faktycznych występujących w sprawie. Z okoliczności zaś faktycznych niniejszej sprawy wynika przede wszystkim, iż system centralnego ogrzewania z piecem na węgiel i drzewo, w budynku obciążonym służebnością już istniał, niemniej był niesprawny, powódka zatem dokonała jedynie jego naprawy. Wykorzystanie zatem istniejącego już w budynku systemu ogrzewania uznać należy za jak najbardziej racjonalne w ocenie Sądu Okręgowego. Co więcej nie można tracić z pola widzenia, iż źródło ciepła zaoferowane przez pozwanego (piecyk elektryczny) potęguje i to znaczenie zużycie energii elektrycznej, co przekłada się na ponoszone w tym zakresie przez powódkę koszty, na co wyraźnie wskazała apelująca. Uwzględniając otrzymywane przez powódkę dochody, nie można uznać, iż ogrzewanie pokoju piecykiem elektrycznym realizuje potrzeby uprawnionej z tytułu służebności powódki skoro przekracza jej możliwości finansowe.

W świetle powyższego, w ocenie Sądu II instancji, brak było wątpliwości, iż powódka, która zrealizowała obowiązek nałożony na dłużnika w tytule wykonawczym (tak w zakresie zapewnienia źródła ciepła jak i doprowadzenia wody), ma pełne prawo do domagania się od pozwanego zwrotu poniesionych kosztów w tym zakresie.

Za przyjęciem takiego stanowiska przemawiają także przepisy dotyczące służebności osobistych, na co nie zwrócił uwagi Sąd Rejonowy. Do służebności osobistych znajdują zastosowanie przepisy art. 296-305 k.c., odnoszące się stricte do służebności osobistych, a ponadto, z mocy art. 297 k.c., odpowiednie przepisy o służebnościach gruntowych. W odniesieniu do służebności mieszkania odpowiednie zastosowanie znaleźć winien art. 289 § 1 k.c., który reguluje kwestię obowiązku utrzymywania urządzeń potrzebnych do wykonywania służebności. Zgodnie z jego treścią w braku odmiennej umowy obowiązek utrzymywania urządzeń potrzebnych do wykonywania służebności gruntowej obciąża właściciela nieruchomości władnącej. Szeroki zakres uprawnień, jakie przysługują podmiotowi służebności osobistej mieszkania, zbliża to prawo do innego ograniczonego prawa rzeczowego - prawa użytkowania. Konsekwencją tego podobieństwa jest unormowanie zawarte w art. 302 § 2 kc, które przewiduje, że do wzajemnych stosunków między mającym służebność mieszkania a właścicielem nieruchomości obciążonej stosuje się odpowiednio przepisy o użytkowaniu przez osoby fizyczne. Znajdą w tym przypadku zastosowanie przepisy regulujące wprost użytkowanie

przez osoby fizyczne oraz przepisy ogólne o użytkowaniu. W myśl zastosowanego odpowiednio art. 260§1 k.c. uprawniony z tytułu służebności mieszkania obowiązany jest jedynie do dokonywania napraw i innych nakładów związanych ze zwykłym korzystaniem z mieszkania. O potrzebie innych napraw i nakładów mający służebność mieszkania ma tylko obowiązek powiadomienia właściciela nieruchomości obciążonej i zezwolenia mu na dokonanie odpowiednich robót. Ciężar ich wykonania spoczywa więc na właścicielu nieruchomości obciążonej. Zgodnie jednak z §2 powołanego przepisu jeżeli użytkownik poczynił nakłady, do których nie był obowiązany, stosuje się odpowiednio przepisy o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia. Jeżeli zatem właściciel wbrew zawiadomieniu napraw tych lub nakładów nie wykonuje, wówczas może dokonać ich sam użytkownik. Ponieważ tego rodzaju naprawy lub nakłady obciążają właściciela, użytkownik może żądać ich zwrotu od właściciela na podstawie przepisów o prowadzeniu cudzych spraw bez zlecenia tj. zgodnie z art. 753 § 2 kc.

W świetle przywołanych wyżej regulacji, powódce również przysługiwało prawo domagania się zwrotu poniesionych kosztów, stanowiących nakłady w zakresie obciążającym właściciela.

Dalej wskazuje Sąd Okręgowy, iż żądanie pozwu uznać należało za uzasadnione również co do wysokości, w świetle zaferowanego przez apelującą materiału dowodowego.

Jak już wskazywano, powódka zleciła firmie (...) w S. przeprowadzenie prac przy instalacji grzewczej i wodnej. W ramach zleconych prac dokonano wymiany pompy wodnej z silnikiem 3 fazowym na pompę (...) z silnikiem 1 fazowym oraz naprawiano instalację wodną i centralnego ogrzewania w pomieszczeniach objętych służebnością i w piwnicy. Wymieniono rury kanalizacyjne spod wanny, zawory, wstawione zostały kolanka, odcięto niektóre rury centralnego ogrzewania, które były uszkodzone i w ich miejsce zostały wstawione nowe rury, przy czym uszkodzonych rur, które były w ścianach nie wymieniano lecz zamiast nich dano rury na zewnętrznej stronie ścian. Ponadto nowe rury centralnego ogrzewania zostały wypełnione ergolitem służącym ochronie instalacji przez zamrażaniem. Za wykonane prace D. J. zapłaciła kwotę 3 378,82 zł. (faktura VAT nr (...) z 27 stycznia 2012r.). Z uwagi na to, że po dokonanych rozruchu centralnego ogrzewania, ze ściany zaczęła lać się woda oraz wystąpiły niewielkie przecieki na filtrze centralnego ogrzewania i zaworach wodnych przy bojlerze, wykonano dalsze prace tj. wymieniono zawory kulowe, założono nypel, filtr siatkowy i odpowicznik automatyczny. Za wykonane prace dodatkowe D. J. zapłaciła kwotę 250 zł. (faktura VAT nr (...) z 29 marca 2012r.).

Rozmiar uszkodzeń w odniesieniu do instalacji grzewczej jak i wodnej, a tym samym i zakres wykonanych prac i ich konieczność wynika tak z zeznań powódki, jak i świadka J. M. (monter instalacji budowlanych wykonujący prace u powódki). Świadek J. M., wyraźnie wskazał, iż system instalacji wodno kanalizacyjnej w kuchni i łazience oraz system c.o. przed wykonaniem prac przez niego nie był sprawny. Prace zatem, które wykonał zostały zrobione, by zapewnić źródło ciepła i dostawę wody w odniesieniu do pomieszczeń położonych na lewo po wejściu do domu: kuchni, łazienki i pokoju. Ponadto J. M. zeznał także, iż w jego ocenie niezbędne i uzasadnione było wykonanie wymiany pompy wodnej i poszczególnych części w instalacji wodnej i grzewczej, która była rozmrożona, co oznacza, że na odcinkach prostych rur były nacięcia, rura była spuchnięta i otwarta. Nadto wykonana przez niego naprawa nie spowodowała szkody i braku możliwości podłączenie do ogrzewania pozostałych pomieszczeń znajdujących się w domu. W fakturach przy tym szczegółowo wymieniono zakupione i wymienione elementy oraz wskazano wykonane prace.

Częściowo powyższe, potwierdził także świadek pozwanego Z. B. – wujek E. J., który był w nieruchomości objętej służebnością zarówno przed jak i po wykonaniu prac przez powódkę. Wskazał on, iż jest technikiem budowlanym i dokładnie obejrzał wykonane na zlecenie powódki prace. Zeznał, iż wykonawca wykonał część instalacji centralnego ogrzewania tj. od pieca centralnego ogrzewania, który znajduje się w piwnicy do grzejników w pokoju objętym służebnością. Pozostała część instalacji centralnego ogrzewania znajdująca się w domu nie została wymieniona a odłączona i możliwym będzie jej połączenie z nową instalacją. Przeczy to zatem wywodom pozwanego jakoby wykonane przez powódkę prace skutkowały uszkodzeniami w odniesieniu do instalacji w pozostałej części budynku niż ta objęta służebnością. Dalej świadek wskazał, iż w zakresie instalacji wodnej założono nową pompę wodną, która znajduje się w piwnicy doku obok pieca centralnego ogrzewania. Założono nowe rury wodne biegnące od hydroforu do zbiornika ciepłej wody a następnie biegnące od zbiornika ciepłej wody do łazienki i kuchni. Wskazał także, iż w

instalacji centralnego ogrzewania znajduje się płyn, który ma zabezpieczać instalację centralnego ogrzewania przed zamarzaniem.

W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy (faktury, zeznania świadków oraz przesłuchanie powódki) potwierdzają zatem: zakres i co ważne zasadność wykonanych prac, mających na celu zapewnienie źródła ciepła w pokoju zajmowanym przez powódkę, a także zapewnienie dostawy bieżącej wody do łazienki i kuchni, objętych służebnością osobistą. Co za tym idzie, powódce należy się zwrot poniesionych w tym zakresie kosztów w całości tj. w wysokości 3.628,82 zł.,

Za niezasadny Sąd II instancji uznał zarzut naruszenia art. 471 kc, który to przepis dotyczący odszkodowawczej odpowiedzialności kontraktowej nie miał w sprawie zastosowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd II instancji zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3. 628,82 zł z ustawowymi odsetkami . Odsetki od kwoty 3.378,82 zł zasądzono od dnia 7 lutego 2012r., natomiast odsetki od kwoty 250 zł. zasądzono od 12 grudnia 2012r zgodnie z art. 481 kc w zw. z art. 455 kc. Wezwanie do zapłaty kwoty 3.378,82 zł wysłano listem poleconym do E. J. jako przedstawicielki ustawowej pozwanego 31 stycznia 2012r., zakreślając trzydniowy termin na uiszczenie wskazanej należności (k. 9 akt). Zakładając, iż doręczenie listu poleconego nastąpiło w przeciągu trzech dni tj. do 3 lutego, pozwany winien był spełnić świadczenie do 6 lutego 2012r., tym samym wobec braku jego realizacji, należne powódce odsetki winny być liczone najwcześniej od dnia następnego tj. 7 lutego 2012r. W odniesieniu do kwoty 250 zł, powódka rozszerzyła żądanie pozwu w tym zakresie w piśmie z 29 marca 2012r., którego odpis doręczono przedstawicielce ustawowej pozwanego w dniu 11 grudnia 2012r. (90 i 105 akt). Tym samym odsetki należą się powódce najwcześniej od dnia następnego tj. 12 grudnia 2012r. Dalej idące powództwo w odniesieniu do odsetek podlegało oddaleniu.

Jednocześnie wobec wygranej powódki należał się jej zwrot poniesionych kosztów przed Sądem I instancji zgodnie z art. 100 kpc i art. 109 kpc, co Sąd Okręgowy mając na uwadze zasądził na jej rzecz od pozwanego kwotę 182 zł, na która składa się pierwotna opłata od pozwu w wysokości 169 zł oraz 13 zł uzupełniającej opłaty od pozwu po rozszerzeniu powództwa.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 386§1 kpc orzekł jak w punkcie I sentencji.

Apelacja dalej idąca (w zakresie nieuwzględnionych odsetek) podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 kpc (pkt II sentencji).

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania (punkt III sentencji) znajduje oparcie w przepisie art. 113 ust 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 102 kpc.

Na koszty postępowania apelacyjnego składała się opłata od apelacji, której powódka nie miała obowiązku uiścić wobec uzyskanego po wywiedzeniu apelacji całkowitego zwolnienia od kosztów sądowych. W ocenie Sądu Okręgowego uwzględniając zatem, iż pozwany jest osobą małoletnią zasadnym był odstąpienie od obciążania go wskazanymi wyżej kosztami sądowymi i obciążenie nimi Skarbu Państwa.